

MYŠLENKY NA MĚSÍC KVĚTEN

JEAN CLAUDE SAGNE

BŮH, NÁŠ OTEC

- život Božích synů jako cesta uzdravení

Vydalo nakladatelství Paulínky 2013

1. Abychom se poznali a našli svou identitu, abychom dosáhli svobody a uzdravení, nemáme jinou cestu než jít k Otci skrze Ježíše, s ním a v něm.
2. Bůh volá jedinečným způsobem každého člověka po celý jeho život.
3. Ježíš nám skrze svou pokoru a tichost zjevuje Otcovu laskavost.
4. Protože hříchem člověka došlo k přerušení synovského vztahu, stal se Boží Syn člověkem, aby v nás a pro nás žil synovskou lásku až do krajnosti, až k opuštěnosti noci v Getsemanech.
5. Proto, aby se přiblížil všem lidem a odzbrojil naši pýchu a naše obavy, přichází k nám Bůh v pokoře a s laskavostí.
6. Od chvíle, kdy nás uvedl na cestu našeho života, nás Bůh nepřestává doprovázet, podporovat a dávat nám prostředky, abychom mohli odpovědět na jeho volání.
7. Ježíš přišel, aby nám zjevil, že Bůh je Otec. Úkolem našeho života je rozpoznat, že Otec je Bůh.
8. Abychom mohli ve víře přijmout Boží dary, musíme se nechat Duchem přivést k pokoře podle příkladu Marie.
9. Nekonečně čistá láska Otce se pro nás stává milosrdenstvím.
10. Klanění se Otci vyžaduje, abychom se naprosto zřekli sami sebe a nechali veškerý prostor v sobě samých Bohu.
11. Bůh, aby se přiblížil ke každému, přistupuje k člověku, prostě a s laskavostí.
12. Bůh přichází v pokoře a v chudobě, přichází s láskou v podobě, která je ničím. Tělem, ve kterém k nám dnes Ježíš přichází, je eucharistie a církev.
13. Otcovo milosrdenství představuje největší hlubinu jeho lásky k lidem, jeho dobrotu.
14. Maria nás přivádí ke službě a k svátostem církve. Dává nám blízké bratry a sestry, abychom spolu s nimi objevili tajemství našeho synovství.
15. Radost je znamením spásy.
16. Pro Ježíše není chudoba jesliček ani náhodou, ani neštěstím, ale je nejlepším způsobem, jak nás přivést k Otci, který je nade vším.

17. Kristus a Maria byli u kříže jedné vůle, a oba obětovali Bohu stejnou zápalnou obět', Maria v krvi svého srdce a Ježíš v krvi svého Těla.
18. Skrze svátosti víry nám Bůh v živém Ježíši dává rodinu, bratry a sestry na zemi i v nebi.
19. Ježíš se nám nejvíce zjevuje skrze kříž a stejným způsobem nám předává svůj život.
20. Klanět se Otcí znamená uznat jej za jediného pravého Boha.
21. Život v Duchu, který plně získáváme při křtu, se žije ze dne na den v povolání k bratrské lásce.
22. Ježíšovo vzkříšení je vítězstvím lásky.
23. V eucharistii s námi zůstává náš Bůh až do konce časů.
24. Ježíš nám svou trpělivostí a snášením svých ran získal uzdravení a pokoj.
25. Víra otevírá našeho oči, abychom si uvědomili přítomnost toho, co je neviditelné.
26. Náš život v Kristu nám dává postupně zakoušet, že on sám se může stát předmětem každého našeho činu.
27. Rány Vzkříšeného jsou zářící: jimi k nám proudí skrze svátosti božská síla vzkříšení.
28. Hlavním úkolem Ducha svatého je zjevovat nám v Ježíšově utrpení tajemství jeho synovské poslušnosti.
29. Maria nám v noci víry a ve společenství s Ježíšem odpočívajícím v novém hrobě dává vytušit, že ticho neznamena prázdnotu, ale že ukrývá Boží přítomnost.
30. Bílá sobota je vstupním místem pro všechny lidi, kteří očekávají spásu od Boha.
31. Bůh k nám přichází v jednoduchosti, pokoře a s laskavostí, aby se svým milosrdenstvím dotknul všech lidí.

Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.